

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/95/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313213360
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313213360.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom AK Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyni: Q. J., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., J. XX/XX, o zaplatenie 792,37 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 10. 10. 2014 č. k. 6C/31/2014-62, takto

rozhodol:

Odvolanie odporkyne **o d m i e t a .**

Späťvzatie návrhu navrhovateľom **n e p r i p ú ť t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti istiny 401,06 Eur zastavil a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 391,31 Eur spolu s príslušenstvom a tiež trovy konania vo výške 23,- Eur na zaplatenom súdnom poplatku a na trovách právneho zastúpenia 142,22 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol tak s odôvodnením, že v danej veci boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., lebo odporkyňa sa k veci žiadnym spôsobom nevyjadrila a bez vážneho dôvodu nespĺnila povinnosť uloženú jej uznesením vydaným podľa § 114 ods. 3 O. s. p., hoci na možnosť rozhodnutím rozsudkom pre zmeškanie bola riadnym spôsobom poučená.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie odporkyňa. Žiadala rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že postupom okresného súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, lebo nemohla riadne brániť svoje práva. Tvrdila, že jej nebola žiadna žaloba doručená, ani žiadne poučenie o tom, že sa má k predmetu sporu vyjadriť s poučením, že ak tak v súdom určenej lehote neurobí, môže tento postupovať podľa § 153b O. s. p. Nedoručenie písomnosti zo strany súdu odôvodňovala tým, že pôvodne bola vydatá a volala sa Q. J., rod. J., avšak po rozvoze manželstva v r. 2013 využila právo na zmenu priezviska a od r. 2013 sa volá Q. J.. V podanom návrhu teda bola nesprávne označená, a preto došlo aj k nedoručeniu písomných podkladov zo strany okresného súdu. Okrem toho poukazovala na to, že pohľadávku navrhovateľa zaplatila v mesiaci jún 2014. Pokiaľ by však bolo došlo k súdnemu konaniu, tak by sa bránila tým, že pohľadávka navrhovateľa je už premlčaná. Žiadala preto rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Podané odvolanie odporkyne bolo doručené navrhovateľovi dňa 05. 01. 2015 a tento písomným podaním zo dňa 12. 01. 2015, ktoré došlo súdu dňa 14. 01. 2015, vzal podaný návrh podaný proti odporkyni v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, a to z dôvodu, že odporkyňa uhradila svoj záväzok voči navrhovateľovi v dňoch 11. - 12. 06. 2014.

Krajský súd, ako súd odvolací, skúmal, či v danej veci boli splnené podmienky pre konanie odvolacieho súdu a či v danom prípade prichádzalo do úvahy rozhodnutie o späťvzátí návrhu navrhovateľa.

V danej veci okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b ods. 2 písm. b/ O. s. p. v spojení s § 114 ods. 5 O. s. p. Účastníkov konania, tak navrhovateľa, ako aj odporcu, poučil o tom, že odvolanie proti tomuto rozsudku je prípustné len do výroku o trovách konania, pričom proti ostatným výrokom rozsudku okresného súdu odvolanie prípustné nie je.

Keďže ide o rozsudok pre zmeškanie, bolo treba skúmať, či odvolanie proti uvedenému rozsudku, ktoré podala odporkyňa, je prípustné alebo nie je. Podľa § 202 ods. 1 O. s. p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V podanom odvolaní odporkyňa namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že sa nemohla v konaní brániť proti uplatnenému nároku navrhovateľa a neboli teda splnené podmienky zákona pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. V tejto súvislosti poukazovala na to, že jej nebol doručený opis návrhu na začatie konania a ani poučenie súdu podľa ustanovení § 114 O. s. p.

Krajský súd obranu odporkyne v tejto časti nepovažuje za dôvodnú. Z obsahu spisu je nesporné, že okresný súd doručoval opis návrhu na začatie konania, upravený návrh na začatie konania zo strany navrhovateľa a uznesenie, ktorým dával odporkyni poučenie o tom, ako sa má vyjadriť k podanému návrhu na začatie konania aj s poučením, že ak tak bez vážneho dôvodu neurobí a nesplní povinnosť uloženú súdom, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. Vzhľadom na obranu odporkyne bolo potrebné teda skúmať, či opis návrhu, ako aj výzva na vyjadrenie sa k podanému návrhu s príslušným poučením boli odporkyni v danom prípade aj doručené. Ako sama odporkyňa uvádza, bola vydatá a volala sa Q. J., pričom bývala na adrese J. XX/XX., N.. Opis návrhu na začatie konania, zmena návrhu, ako aj uznesenie okresného súdu zo dňa 06. 06. 2014, ktorým bola vyzývaná na vyjadrenie sa k podanému návrhu, boli doručené na osobu s označením Q. J., teda tak, ako sa táto volala, keď bola vydatá. Písomnosti boli doručené dňa 11. 06. 2014 aj s podpisom na doručenke, pričom porovnaním tohto podpisu na doručenke, ako aj na žiadosti o zmluve o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení sa javí, že tieto podpisy sú podpismi Q. J., ktorá v tom čase bývala v N. na adrese J. XX/XX. Odporkyňa nespochybnila, že na tejto adrese býva, avšak bránila sa len tým, že správne malo byť označené jej priezvisko J.. Iné okolnosti nenamietala. Tomu, že opis návrhu na začatie konania, zmena návrhu, ako aj uznesenie, ktorým odporkyňa bola vyzvaná na vyjadrenie sa k návrhu na začatie konania spolu s príslušným poučením o možnosti rozhodnúť vo veci podľa § 153b O. s. p., boli doručené odporkyni, svedčí aj to, že na doručenke je uvedený dátum 11. 06. 2014. Sama odporkyňa v podanom odvolaní uvádza, že pohľadávku navrhovateľovi zaplatila v júni 2014, čo potvrdzuje aj navrhovateľ v podaní označenom ako „Späťvzatie návrhu na začatie konania“, ktorý uviedol, že sa tak stalo v dňoch 11. - 12. júna 2014. Odporkyňa teda vedela o pohľadávke navrhovateľa, ktorú uhradila, pričom však túto okolnosť neoznámila konajúcemu okresnému súdu, hoci jej bežala lehota na podanie vyjadrenia k návrhu na začatie konania a neoznámila teda, že pohľadávka navrhovateľa už v tomto čase z jej strany bola uhradená. Krajský súd preto zastáva názor, že v danom prípade zo strany odporkyne nebolo preukázané to, že by neboli splnené podmienky pre postup rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b ods. 2 písm. b/ O. s. p. Krajský súd sa však zaoberal aj tým, či v danom prípade nebola splnená ďalšia podmienka prípustnosti odvolania proti rozsudku okresného súdu, a to že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Takýto dôvod prípustnosti odvolania by bol daný v nesprávnom právnom posúdení veci, ktorým sa rozumie podriadenie zisteného skutkového stavu (žalobcom tvrdený skutkový stav podľa § 153b ods. 3) pod konkrétne právne ustanovenia, ktoré sa na tento skutkový stav nevzťahujú.

Tým, že navrhovateľ uplatnil pôvodne podaný návrh na začatie konania vo vzťahu k odporkyni a uplatňoval len pohľadávku, ku ktorej nebolo preukázané, že by sa na ňu vzťahovali neprijateľné zmluvné podmienky v danej spotrebiteľskej veci a odporkyňa napriek tomu, že obdržala návrh, ako aj písomne upravený návrh na začatie konania, nesplnila povinnosti, ktoré jej boli uložené vo výzve súdu uznesením

zo dňa 06. 06. 2014, tak potom súd vychádzal z toho, že bol daný skutkový stav určený navrhovateľom, pretože odporkyňa tento nespochybnila, hoci tak urobiť mohla, pričom právne posúdenie zo strany súdu na pohľadávku navrhovateľa bolo v danom prípade správne, čo v konečnom dôsledku uznala aj samotná odporkyňa, ktorá pohľadávku navrhovateľa uhradila. Nemožno preto hovoriť o tom, že by v danom prípade bol splnený aj druhý dôvod pre prípustnosť odvolania proti rozsudku okresného súdu.

Ak odvolanie proti rozsudku okresného súdu nebolo prípustné a neboli splnené ani podmienky prípustnosti odvolania podľa ustanovenia § 202 ods. 1 O. s. p., na základe ktorých by bolo možné preskúmať rozhodnutie okresného súdu vo veci samej, bolo treba vychádzať z ustanovenia § 159 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Uvedené ustanovenie vyjadruje jednak formálne i materiálne dôsledky rozhodnutia. Formálnym dôsledkom právoplatného rozhodnutia je nemožnosť pokračovať v konaní a zaoberať sa vecnou stránkou rozhodnutia. Súd síce musí konať aj na základe odvolania proti právoplatnému rozhodnutiu, avšak v takom prípade sa vecou meritórne nezaobera.

Ak krajský súd dospel k záveru, že v prípade odporkyne nebolo možné podať odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. a neboli splnené ani podmienky prípustnosti odvolania podľa § 202 ods. 1 O. s. p., tak bolo treba mať za to, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu v danej veci nebolo prípustné, potom bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a odvolanie odporkyne odmietnuť z dôvodu, že smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nebolo prípustné.

V danom štádiu konania, a to aj keď navrhovateľ vzal podaný návrh, ktorý v priebehu konania upravil, späť, tak pre neprípustnosť odvolania nebolo možné jeho návrhu vyhovieť, a preto krajský súd späťvzatie návrhu navrhovateľa nepripustil, a to z dôvodu, že nemohol zasahovať do rozhodnutia vo veci samej.

V danej veci bolo možné zabrániť vydaniu rozsudku pre zmeškanie podľa § 153b ods. 2 písm. b/ O. s. p. zo strany odporkyne, ktorá po zaplatení pohľadávky navrhovateľovi mala túto okolnosť súdu oznámiť. Ona totiž mala na základe súdu povinnosť vyjadriť sa k uplatnenej pohľadávke navrhovateľa a vzniesť proti tejto pohľadávke námietky. Toto však neurobila, keďže pohľadávku navrhovateľa zaplatila, čo tento aj potvrdil. Ak okresný súd v čase vyhlasovania rozhodnutia nemal preukázané spochybnenie uplatnenej pohľadávky navrhovateľa tak, ako táto bola návrhom na začatie konania uplatnená, lebo odporkyňa si svoju povinnosť v zmysle výzvy súdu nespĺnila, tak v danom štádiu konania mohol vydať rozhodnutie pre zmeškanie podľa § 153b ods. 2 písm. b/ O. s. p. Ak teda v čase vydania rozhodnutia boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a tieto neboli spochybniteľné ani v zmysle ustanovenia § 202 ods. 1 O. s. p., ktoré umožňovali za určitých okolností prípustnosť odvolania, tak potom nebolo možné už spochybniť správnosť rozhodnutia okresného súdu v čase jeho vydania a následne tvrdenie o zaplatení pohľadávky už nemohlo ovplyvniť rozhodnutie okresného súdu a nebolo preto možné ani rozhodovať o podanom späťvzati návrhu navrhovateľom. Za daného stavu toto späťvzatie zo strany navrhovateľa už bolo právne neúčinné.

Pokiaľ teda okresný súd v danej veci vydal rozsudok pre zmeškanie, ktorým odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť pohľadávku navrhovateľa tak, ako je táto uvedená vo výrokovej časti rozsudku, pričom zo strany odporkyne je tvrdenie, že túto pohľadávku už uhradila, čo potom v jeho končenom dôsledku aj navrhovateľ, tak potom uvedené rozhodnutie by už nemalo byť exekučným titulom, ak pohľadávka, ktorá z neho v prospech navrhovateľa vyplývala, bola zo strany odporkyne už uhradená, a teda zanikla.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.